

[Grethe Philip.]

målet om administrationen af barseldagpengene, idet der kunne være en vis uenighed om, om den burde ligge hos socialkontorerne eller i sygekasserne. Jeg er for mit eget vedkommende glad for, at man fastholdt i hvert fald i princippet det oprindelige forslag om, at administrationen skulle lægges i socialkontorerne; det ligger helt på linje med, hvad vi fra mit partis side i øvrigt går ind for: at man så vidt muligt skal samle og forenkle administrationen, og jeg betragter dette som et bidrag hertil. At man så har åbnet en ventil for, at administrationen i særlige, enkelte kommuner kan overgives til sygekasserne, har jeg ikke noget imod. Det kan måske navnlig i en overgangsperiode være hensigtsmæssigt i betragtning af, at det hidtil har været sygekasserne, der har administreret dette område.

De enlige mødres problemer har været til særlig drøftelse. De enlige mødre får jo nu på forskellig måde en række økonomiske forbedringer; men alligevel har man en fornemmelse af, at der sidder mange enlige kvinder, som har uhyre vanskeligt ved på én gang at klare situationen økonomisk og samtidig — og måske ikke mindst — at få kræfter til i tilstrækkeligt omfang at være sammen med børnene og være noget for børnene.

Jeg tror, det for mange af disse enlige kvinder er en overordentlig stor belastning at have heldagsarbejde ude. Derfor må det være nærliggende at overveje, om man ikke kunne komme frem til en løsning, sådan at disse kvinder i hvert fald fik en mulighed for at vælge halvdagsarbejde. Jeg vil gerne specielt i relation til, hvad der har været fremført af fru Hanne Reintoft, sige, at jeg er selv meget betænkelig ved at lade kvinderne være helt borte fra arbejdsmarkedet i en periode, i hvert fald hvis den strækker sig over flere år; men jeg tror, det ville være en overordentlig stor fordel, hvis vi kunne give dem mulighed for at arbejde på nedsat arbejdstid, så de på én gang bevarede tilknytningen til arbejdsmarkedet og samtidig fik noget mere tid til at være hjemme. At der også kan foreligge problemer for gifte kvinder med småbørn, er jo givet, og jeg vil derfor gerne takke familieministeren for det tilsagn, der er givet i udvalget om nedsættelse af et hurtigt

arbejdende udvalg, som skal se nærmere på alle disse spørgsmål.

Jeg kan måske lige tilføje, at socialistisk folkeparti i sin mindretalsudtalelse har udtrykt forskellige betænkeligheder ved de betragtninger, udvalget i øvrigt har gjort gældende. Når man ser hele mindretalsudtalelsen — som jo i nogen grad har karakter af en programudtalelse — igennem, har jeg nu alligevel indtryk af, at forskellen i opfattelse måske ikke er så forfærdelig stor; jeg har i hvert fald fæstet mig ved, at man har en bemærkning om, at hvis en kvinde af helbredsmæssige eller sociale årsager ikke magter såvel erhverv som børnepasning, bør hun efter særlig ansøgning have ret til en pensionslignende ydelse, der sætter hende i stand til under rimelige vilkår at være hjemme hos sit barn. Ja, men når man siger det fra socialistisk folkepartis side, så er vi jo ikke så forfærdelig langt fra hinanden, og så håber jeg, vi kan få et godt videre samarbejde også på det område.

At målet på længere sigt er en udvidelse af barselhvileperioden, ja, det kan jeg ganske give min tilslutning til, samtidig med at jeg dog gerne vil understrege, at det i så fald må være helst det offentlige, der betaler, men i alle tilfælde en kollektiv finansiering, der skal finde sted i tilfælde af en længere barselhvileperiode.

Jeg vil også gerne takke familieministeren for det tilsagn, der er givet om, at man skal anmode socialreformkommissionen om at overveje spørgsmålet om en mere kollektiv finansiering af den del af barseldagpengene, der også fremover vil komme til at hvile på arbejdsgiveren i henhold til den lovgivning, som vi nu er i færd med at vedtage. Der er stadig væk problemer tilbage, selv om de er meget mindre, end de var tidligere. Der er stadig væk en vis diskriminering fra de arbejdsgiveres side, der kommer i den situation, at deres kvindelige medhjælpere bliver gravide, og det fører også til en vis diskriminering mellem mænd og kvinder på ansættelsestidspunktet, idet der stadig kan være en vis fordel ved at ansætte en mand. Jeg ansér det for ønskeligt, om man kunne komme helt bort fra denne diskriminering.

Drøftelserne i udvalget har jo ellers i væsentlig grad drejet sig om § 3, altså den paragraf, som vedrører det indtægtsregulerede tillæg til børnetilskuddet til såvel en-